

Kitab Yoel lan Gréja Advent Dina Pitung Laodikia — Nomer Telung Puluh Siji

Jeff Pippenger

2026-01-18

Nomer Telung Puluh Siji

Telung panggenan pangenepling Mesianik pungkasan sing kapanggih ing sajroning Kitab Matius ngenali telung unsur saka waymark hukum Minggu; panyebaran umaté Allah nalika hukum Minggu, kaya dene diprelambangaké déning buyaring kawanan cilik ing tanggal 22 Oktober 1844 lan buyaring para murid nalika ing salib. Loro-loroné panyebaran iku selaras karo hukum Minggu. Gegandhèngan karo Galiléa, kang dadi pralambang sawijining titik balik kenabian, bangsa sing nganti tekan hukum Minggu wis ana ing pepeteng bakal katimbangan metu saka pepeteng. Wong-wong iku yaiku wedhus-wedhus liyané kagungané Allah, para buruh jam kaping sewelas sing diwèhaké pangrengkuh marang prakara pasulayan Sabat nalika padha katimbangan metu saka Babil. Timbalan wong-wong mau metu saka Babil iku minangka tahap kapindho saka pangadilan, kang diwiwiti ana ing brayaté Allah, banjur nalika hukum Minggu ngadhepi wong-wong sing ana ing sanjabaning Yerusalem.

Tetenger Mesianik kaping Sadasa iku Panyebaraning angger-angger Minggu.

Nanging sakehe iki kelakon, supaya Kitab Suci para nabi kawujud. Banjur kabeh para sakabat ninggal Panjenengane, lan padha mlayu. Matius 26:56.

Ramalan

Tangia, hé pedhang, marang Pangon-Ku, lan marang Wong sing dadi Kanca-Sarasan-Ku, mangkono pangandikané Pangéran sarwa dumadi: tabokena Pangon iku, temah wedhus-wedhusé bakal buyar; lan Aku bakal ngulèkaké astaningsun marang para alit. Zakharia 13:7.

“Kita bakal kasebar banget sajroning wektu sing ora suwe, lan apa sing kita tindakake kudu ditindakake kanthi cepet.” *Fundamentals of Christian Education*, 535.

“Bakal tumeka mangsané nalika kita bakal kapisah lan kasebar, lan saben wong ing antarané kita kudu ngadeg tanpa kaistiméwané pasamuwan bebarengan karo wong-wong sing padha nduwèni pracaya kang mulya kuwi; lan kepriyé kowé bisa ngadeg kajaba Allah ana ing sacedhakmu, lan kowé ngerti yèn Panjenengané nuntun lan ngréwangi kowé?” *Review and Herald*, 25 Maret 1890.

Tenger Wektu Mesianik kaping sewelas yaiku Panjilinge para bangsa liya.

Supados kayektenan apa kang wis kapratelakaké déning Nabi Yesaya, mangkéné pangandikané: Tanah Zabulon lan tanah Naftali, ing dalan segara, ing sabrang Yordan,

Galiléa para bangsa liya; bangsa kang padha lenggah ing pepeteng wis weruh pepadhang gedhé; lan marang wong-wong kang padha lenggah ing dhaérah lan ayang-ayanging pati, pepadhang wis sumunar. Matius 4:14–16.

Ramalan

Nanging pepeteng iku ora bakal kaya nalika kasangsarané biyèn, nalika ing wiwitan Panjenengané mung ngenthèngaké sangsara ing tanah Zebulun lan tanah Naphtali, lan salajengipun nindhihaké kasangsaran kang luwih abot marang tanah iku ing dalan segara, ing sabrang Yarden, ing Galiléa para bangsa. Bangsa kang lumaku ana ing pepeteng wis ndeleng pepadhang gedhé; wong-wong kang manggon ing tanah ayanging pati, ing atasé wong-wong iku pepadhang wis sumunar. Yesaya 9:1, 2.

Nalika undhang-undhang Minggu ditetepaké, udan pungkasan bakal katibakaké tanpa ukuran, lan para bangsa liya bakal ndeleng pepadhang kang gedhé. Panganiaya bakal nyebarake wong-wong percaya kang setya lan nyiyarake pawarta iku.

“Kowé bakal diserahaké marang pasamuwan-pasamuwan pangadilan, ... iya lan ing ngarsané para gubernur lan para ratu kowé bakal digawa marga saka Aku, dadi paseksi tumrap wong-wong mau lan tumrap para bangsa liya.’ Matius 10:17, 18, R. V. Panganiaya bakal nyebaraké pepadhang. Para abdiné Kristus bakal digawa ing ngarepé para wong agunging donya, sing, saupama ora merga iki, bisa waé ora tau krungu Injil. Kayektèn wis disalahgambaraké marang wong-wong iki. Wong-wong mau wis ngrungokaké tuduhan-tuduhan palsu ngenani pracayané para sakabating Kristus. Kerep mung sarana siji-sijiné kanggo mangertèni wataké kang sajati yaiku paseksiné wong-wong sing digawa menyang pangadilan marga saka pracayané. Nalika dipriksa, wong-wong iki katuntut supaya mangsuli, lan para hakimé kudu ngrungokaké paseksi sing diaturaké. Sih-rahmaté Allah bakal diparingaké marang para abdiné supaya nyukupi kahanan darurat iku. ‘Bakal kaparingaké marang kowé,’ pangandikané Gusti Yésus, ‘ing nalika iku uga apa sing kudu kokucapaké. Awit dudu kowé sing celathu, nanging Rohing Ramamu sing ngandika ana ing kowé.’ Nalika Rohé Allah madhangi bating para abdiné, kayektèn bakal kaaturaké ana ing kakuwatan lan aji ilahiné. Wong-wong sing nampik kayektèn bakal ngadeg kanggo nuduh lan nindhes para sakabat. Nanging ing satengahé kapitunan lan kasangsaran, nganti tekan pati pisan, para putrané Pangéran kudu mratelakaké katemenan saka Tuladha ilahiné. Mangkono bakal katon prabédan antarané para pirantiné Iblis lan para wakilé Kristus. Sang Juru Slamet bakal kaluhuraké ana ing ngarsané para panguwasa lan rakyat.”

Para murid ora diparingi kawigaten lan keteguhan atiné para martir nganti sih-rahmat kang mangkono iku diperlokaké. Nalika iku, prasetyané Juru Slamet kaestokaké. Nalika Pétrus lan Yokanan padha neksèni ana ing ngarsané pasamuwan Sanhedrin, wong-wong “gumun; lan padha ngerti manawa wong loro iku wus padha nunggil karo Gusti Yésus.” Kisah Para Rasul 4:13. Bab Stéfanus katulis yèn “sakèhé wong kang lungguh ana ing pasamuwan iku, nalika padha mandeng tenanan marang panjenengané, weruh yèn pasuryané kaya pasuryaning malaékat.” Wong-wong “ora bisa nahan kawicaksanan lan Roh kang dadi sarana pangandikané.” Kisah Para Rasul 6:15, 10. Lan Paulus, nalika nulis

bab pangadilané dhéwé ana ing pangadilané para Kaisar, ngandika, “Nalika aku mbéla dhiri kapisan, ora ana wong siji waé kang mèlu ngadeg ing sisihku, nanging kabèh ninggal aku.... Nanging Gusti miyarsakaké aku lan ngiyataké aku; supaya lumantar aku pawarta iku bisa kawartakaké kanthi sampurna, lan supaya sakèhé bangsa-bangsa liya padha krungu: lan aku kapitulungan metu saka cangkemé singa.” 2 Timotius 4:16, 17, R. V.

“Para abdiné Kristus ora kena nyawisaké pidato kang wis ditemtokaké sadurungé kanggo diaturaké nalika digawa menyang pangadilan. Panyawisé wong-wong mau kudu katindakaké saben dina kanthi ngreksa kasunyatan-kasunyatan aji saka Sabdaning Allah, lan lumantar pandonga nguwataké pracayané. Nalika wong-wong mau digawa menyang pangadilan, Roh Suci bakal ngélingaké marang wong-wong mau bab kasunyatan-kasunyatan iku dhéwé kang bakal diperlokaké.” *The Desire of Ages*, 354, 355.

Pangadilan diwiwiti saka brayaté Allah nalika 9/11 lan dipungkasi ing wewaton dina Minggu, nalika pangadilan banjur ngalih marang pepanthané Allah liyané ing njaban brayaté Allah.

Waymark Mesianik Kaping Rolas iku Pangadilan tumrap para Bangsa Liya

Supaya kayektenan apa kang wis kapangandikakaké déning nabi Yesaya kalakon, pangandikané: Lah abdi-Ku, kang wis Dakpilih; kang Dakasihi, kang ndadèkaké jiwa-Ku rena: Aku bakal nemplakaké Roh-Ku ana ing Panjenengané, lan Panjenengané bakal nglairaké paukuman marang para bangsa liya. Panjenengané ora bakal padudon, lan ora bakal nguwuh; mengkono uga ora bakal ana wong kang krungu swarané ana ing dalan-dalan. Glagah kang remuk ora bakal dipathèkaké déning Panjenengané, lan sumbu kang kumelun ora bakal dipatèni, nganti Panjenengané nglairaké paukuman marang kamenangan. Lan para bangsa liya bakal ngandel marang asmané. Matius 12:17–21.

Ramalan

Lah, iki abdi-Ku, kang dakteguhake; kang pinilih-Ku, kang ndadèkaké nyawa-Ku rena; Aku wus nyelehake Roh-Ku ana ing panjenengané: panjenengané bakal nglairaké kaadilan marang para bangsa liya. Panjenengané ora bakal nguwuh, ora bakal ngangkat swara, lan ora bakal ndadèkaké swarané keprungu ing dalan. Glagah kang remuk ora bakal dipatahake, lan sumbu kang isih asep ora bakal dipatèni: panjenengané bakal nglairaké kaadilan miturut kayektèn. Panjenengané ora bakal kendho lan ora bakal patah semangat, nganti panjenengané netepaké kaadilan ana ing bumi: lan pulo-pulo bakal ngentèni angger-anggeré. Yesaya 42:1–4.

Panutupan pangadilan tumrap padalemaning Allah wiwit ing Juli 2023, nalika ana swara keprungu ana ing lurung-lurung panggonan Musa lan Élia padha kapundhut mati ana ing lebak kebak balung-balang garing sing mati. Nalika swara iku keprungu, pangadilan wiwit katutup tumrap padalemaning Allah, lan banjur lumaju marang pangadilané para bangsa liya. Ana rolas panggenapan Mesianik ing kitab Matius kang nandhani tenger-tenger utama sajroning gerakan reformasi saka wong satus patang puluh papat èwu. Rolas tenger iku

ditipèkaké déning Sang Mesias. 1989; 1996; 9/11, 2001; 18 Juli 2020; Juli 2023; 2024; Panguwuh Tengah Wengi, pamisahan para imam lan undhang-undhang Minggu kabèh padha katandhani, kanthi 9/11 nduwèni paseksen batin lan lahir, lan undhang-undhang Minggu nduwèni paseksen batin awujud panyebaran, banjur rong paseksen saka mangsa pangadilan para buruh jam kaping sewelas. Sanga tenger saka gerakan reformasi wong satus patang puluh papat èwu kanthi langsung katandhani ing kitab Matius.

Matius iku alfa saka Prajanjian Anyar lan Wahyu iku omega. Matius iku sawijining karya agung kenabian kang wigatiné kasegel nganti tekan dina-dina pungkasan. Ing jeroné katemu rolas pasal omega, kang cocog karo alfa saka Purwaning Dumadi pasal sewelas nganti rong puluh loro. Minangka alfa tumrap Wahyu, iku saajar karo sesambungan kang kaparingaké kanthi ilham antarané Daniel lan Wahyu. Apa kang kawedharake saka kitab Daniel lan Wahyu bab sesambungan kenabianné, iku uga bener tumrap sesambungan antarané Matius lan Wahyu. Apa kang wis dipratélakaké marang kita ing garis pamikiran kuwi padha karo:

Ing kitab Matius, garis wangsit kang padha iku diterusaké kaya dene ing kitab Wahyu.

“Wahyu iku kitab kang kaségel, nanging uga kitab kang kabukak. Kitab iku nyathet prakara-prakara nggumunaké kang bakal kelakon ing dina-dina pungkasan sajarah bumi iki. Piulang-piulang ing kitab iki cetha temenan, dudu mistis lan ora bisa dimangertèni. Ing jeroné, garis pameca wangsit kang padha kaya ing Daniel dijupuk maneh. Sawenèh pameca wangsit wis diulang déning Gusti Allah, mangkono Panjenengané nedahaké yèn pameca iku kudu diwènèhi wigati. Gusti ora mbalèni prakara-prakara kang ora duwé wigati gedhé.” Manuscript Releases, volume 9, 8.

Kitab Matius nerusaké “garis wangsit sing padha” kaya kitab Wahyu lan Daniel, lan iki digawa marang kasampurnan ing kitab Wahyu, awit tembung “complement” tegesé kasampurnan.

“Ing kitab Wahyu kabèh kitab ing Kitab Suci padha ketemu lan rampung. Ing kéné ana panyampurnané kitab Daniel. Sing siji iku sawijining ramalan; sijiné manèh sawijining wahyu. Kitab sing kasegel iku dudu Wahyu, nanging pérangan saka ramalan Daniel sing gegayutan karo dina-dina pungkasan. Malaékat mau mrentah, ‘Nanging kowé, hé Daniel, tutupen tembung-tembung iki, lan segelen kitab iku, nganti tekan wektu wekasané.’ Daniel 12:4.” Para Rasul, 585.

Matius, Daniel, lan Wahyu iku kitab sing padha.

“Kitab Daniel lan Wahyu iku siji. Sing siji iku pamedhar wangsit, sing sijiné wahyu; sing siji kitab kang kasegel, sing sijiné kitab kang kabukak. Yohanes krungu wewadi-wewadi kang diucapaké déning gludhug-gludhug, nanging dhèwèké dipréntah supaya aja nulis iku.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Katone wigati kanggo nyawisaké wektu kanggo nempataké kitab Matius ing konteksé, kang bisa negesaké wigatiné profetik bab Pétrus ana ing Kaisaréa Filipi, sadurungé aku mbalèkaké panaliten iki manèh marang kitab Yoèl. Aku bakal nyoba ngringkes pamatanku

tumrap kitab Matius minangka upaya kanggo nduduhaké wigati profetik kang sajatiné agung banget saka Pétrus ing Kaisaréa Filipi, yaiku Panium ing Daniel sewelas ayat telulas nganti limalas.

Kitab Matius kabangun adhedhasar telung garis kenabian kang béda-béda. Garis kapisan yaiku sepuluh pasal kang kapisan; garis kapindho yaiku rolas pasal sabanjuré, kang banjur katutaké déning garis katelu kang dumadi saka enem pasal. Sepuluh pasal kang kapisan makili malaekat kapisan ing Wahyu patbelas, rolas pasal sabanjuré makili malaekat kapindho ing Wahyu patbelas, lan enem pasal kang pungkasan makili malaekat katelu ing Wahyu patbelas. Pamriksan iki durung dakbuktèkaké kanthi cetha, nanging prakara iku bisa kalaksanaan kanthi gampang. Sadurungé kita nindakaké iku, aku kepéngin nerusaké nggambar sawatara guratan gedhé ing kanvas kang sinebut kitab Matius.

Larikan kapindho saka pasal sewelas nganti rong puluh loro kaawakili déning malaékat kapindho, lan malaékat kapindho tansah nandhakaké sawijining panggandhengan kaping pindho, amarga Babil wis rubuh, wis rubuh. Pasal sewelas nganti rong puluh loro ing Purwaning Dumadi ngaturaké prasetyan, banjur prejanjiane Allah kang dumadi sajroning telung tataran karo umat pilihan lumantar leluhur Abram. Ayat kang dadi satengahing rolas pasal mau netepaké “sunat” minangka pratandhaning prejanjian, lan iku katetepaké ana ing tataran kapindho saka telung tataran. Ayat kang dadi satengahing larikan prejanjian kang sejajar ing Injil Matius yaiku nalika jeneng Simon Barjona diowahi dadi Pétrus.

Lan Aku uga kandha marang kowé, yèn kowé iku Pétrus, lan ing sadhuwuré watu karang iki Aku bakal ngedegaké pasamuwanku; lan gapura-gapurané neraka ora bakal bisa ngalahaké iku. Matius 16:18.

Asmané Pétrus nggambarake golongan wong satus patang puluh papat ewu, lan dhèwèké makili golongan sing ngedegaké pracayané adhedhasar krungu pesené Kristus. Dudu mung pesen bab Gusti Yésus, nanging pesen sing déning Gusti Yésus piyambak diandharaké minangka kang wus kaparingaké marang Pétrus déning Pangéran piyambak.

Panjenengané ngandika marang wong-wong mau, “Nanging, miturut pangandikanmu, Aku iki sapa?”

Lan Simon Pétrus mangsuli lan ngandika, Paduka punika Sang Kristus, Putraning Allah ingkang gesang. Lan Gusti Yésus mangsuli lan ngandika dhateng piyambakipun,

Begja kowé, Simon Barjona, awit daging lan getih ora nyarwakaké iku marang kowé, nanging Rama-Ku kang ana ing swarga. Matius 16:15–17.

Imané Pétrus dhedhasar marang kasunyatan yèn Gusti Yesus dados Sang Kristus—Mesias. Asmané Pétrus diganti, kados déné Abram, minangka pratandha sesambetan prejanjian, lan asmané punika padanané 144.000; lan ing ayat punika piyambak, pasulayan ageng dipratélakaké minangka sawijining Watu Karang kang dados dhasaring pasamuwan, kang bakal menang nglawan pasamuwan-pasamuwané naraka. Satus patang puluh papat ewu punika minangka perwujudan pungkasaning umat prejanjian pilihan, lan Pétrus makili

golongan punika.

Pétrus uga ing wektu sing padha makili pasamuwan Kristen kang kapisan, yaiku pasamuwané para murid, awit iku sajarah nalika Kristus mapanakaké dhasar Pasamuwané. Kristus iku dhasaré lan Panjenengané uga watu pucak, lan Pétrus iku pralambang pengantèn wadon Kristen kang kapisan lan pengantèn wadon Kristen kang pungkasan. Mulané, Pétrus iku sekaligus dadi pralambang alfa lan omega ing satunggal ayat.

Ayat tunggal punika inggih punika ayat pusat saking rolas pasal ingkang makili piwucal malaékat kaping kalih, lan Petrus “ngrangkep” dados pengantèn putri ingkang kapisan lan pengantèn putri ingkang pungkasan. Pengantèn putri ingkang pungkasan badhé wonten ing satunggaling perang nglawan sinagoga Iblis, lan pengantèn putri ingkang pungkasan punika badhé kapérang saking kalih golongan. Satunggaling golongan, inggih punika satus patang puluh sekawan ewu, déné golongan sanèsipun inggih punika wong akèh ingkang ageng. Wong akèh ingkang ageng punika dipunlambangakaken déning Smyrna lan satus patang puluh sekawan ewu déning Philadelphia.

Satus patang puluh papat ewu iku golongan Filadelfia, lan pangowahan asmane Pétrus ing ayat wolulas nggambarake panyegelané satus patang puluh papat ewu mau. Dhèwèké iku pralambang wong-wong kang kasegel, lan ing ayat iku, yaiku ayat tengah sajroning rolas bab prejanjian, dhèwèké selaras karo ayat tengah sajroning rolas bab Purwaning Dumadi, ing papan sunat diidentifikasi minangka tandha. Wahyu bab sewelas nganti rong puluh loro nyedhiyakake garis katelu tumrap rolas bab paseksèn prejanjian, lan ayat tengah saka rolas bab mau ngenali palakrama sundel saka Wahyu pitulas karo para ratu ing bumi.

Lan kéwan galak sing biyèn ana, lan saiki ora ana, iya dhèwèké iku raja kaping wolu, lan asalé saka kang pitu, sarta lumebu menyang karusakan. Wahyu 17:11.

Ayat iki magepokan karo ngenali rubuhe pungkasaning Babil Agung, lan rubuhe Babel kang kapisan ana ing pasal kapisan saking garis prajanjian rolas-pasal ing Kitab Purwaning Dumadi. Pétrus makili wong satus patang puluh papat ewu ing ayat satengah, kang cocog karo ayat satengahing Kitab Purwaning Dumadi. Ing ayat satengahing Kitab Wahyu, rubuhipun Babil Agung ndadèkaké rampunge carita Nimrod, pamburu agung saka Babel.

Ayat-ayat pusat saka saben telung garis kenabian iki ngenali salah siji: meterai Allah utawa tandha kewan. Prajanjian pati Babilonia ing wiwitan, ing Purwaning Dumadi, tekan pungkasane ing Wahyu. Kanthi mangkono, iku nempatake sawijining wiwitan lan sawijining pungkasan marang katelu garis mau, nalika digandhèngake dadi siji, garis ing dhuwure garis. Ing papan Petrus dienggo minangka pralambang pasulayan gedhe antaraning Watu Karang lan gapura-gapura Naraka, ana ing piwelinging malaekat kapindho, awit piwelinging malaekat kapindho iku: Babil wis rubuh (Nimrod), wis rubuh (sundel Roma). Garis kapindho saka telung garis ing Injil Matius iku piwelinging malaekat kapindho, amarga garis iku ngenali rong rubuhe Babil. Iku nampilake sawijining bebrayan palsu pas ana ing panggonan bebrayan sejati dirampungake, yaiku ing hukum Minggu. Iku makili angka “8” minangka palsune umat Allah, kang satemene dadi wolu kang sejati. Kapausan uga

kagambarake minangka sing nyalin palsune Allah, amarga biyen ana, lan isih ana, lan bakal munggah. Iku munggah pas ana ing panggonan panji munggah—yaiku hukum Minggu.

Ing Matius ana rolas panggeneping ka-Mesias-an, lan ana watara telung atus nganti limang atus ramalan ngenani Sang Mesias ing Prajanjian Lawas. Matius ngemot rolas panggeneping sing kanthi langsung diidentifikasi, adoh ngluwahi salah siji saka telung Injil liyane. Rolas panggeneping iku cocog karo sanga pratandha dalam sing béda ing gerakan reformatoris saka wong satus patang puluh papat ewu. Sanga nglambangaké kasampurnan, amarga ora ana angka saliyané “sanga,” awit saben cacah sawisé “sanga” mung migunakaké sanga digit saka siji nganti sanga, lan nol. Sanga iku kapenuhan. Saka sanga pratandha dalam iku, ana loro sing nduwèni luwih saka siji panggeneping ing Matius. 9/11 nduwèni loro, lan angger-angger Minggu nduwèni telu.

Wektu pungkasan ing taun 1989, pangaresmèn pesen ing taun 1996, banjur 9/11, banjur kasoran pangarep-arep tanggal 18 Juli 2020, banjur swara ing ara-ara samun ing Juli 2023, kang nuntun marang wunguné taun 2024, kang nuntun marang Pambengok Tengah Wengi, banjur pamisahan para imam, kang tekan pucaké ing hukum Minggu. Ana sangang pratandha dalam, siji ing antarané nduwèni loro seksi lan siji manèh nduwèni telu seksi; 9/11 nduwèni loro lan hukum Minggu nduwèni telu. Iki tegesé yèn ing garis reformasi wong satus patang puluh papat èwu, saka loro seksi ing 9/11 tumuju telu seksi ing hukum Minggu—iku nandhani wektu panyegelané wong satus patang puluh papat èwu. Rolas pratandha dalam iku selaras karo saben gerakan reformasi, lan kanthi mangkono, padha negesaké lan nandhakake wektu panyegelané wong satus patang puluh papat èwu wiwit 9/11 nganti tekan hukum Minggu.

Kanthi mangkono, iku netepake ana loro seksi ing 9/11, lan telu seksi ing hukum Minggu. Loro seksi ing 9/11 iku yaiku pekabaran malaekat kapindho, lan telu seksi ing hukum Minggu iku yaiku pekabaran malaekat katelu. Mulané, garis sing kawangun lumantar panggenapané Matius tumrap pamedhar wangsit Mesianik misahake lan ngagungake wektu panyegelan, nalika netepake malaekat kapindho minangka alfa tumrap sajarah wektu panyegelan, lan malaekat katelu minangka omega. Tegesé, wektu panyegelan iku diwatesi ing loro pucuké déning angka loro lan angka telu, saéngga nempatake angka rong puluh telu, sawijining pralambang panebusan—ing saindhenging sakabèhé sajarah panyegelan.

Ing kitab Matius ana telung garis kenabian, kang makili malaékat kapisan, kapindho, lan katelu, lan yèn rolas pasal ing garis kapindho Matius makili prajanjian karo wong satus patang puluh papat èwu, awit iku minangka omega tumrap prajanjian alpha ing Purwaning Dumadi karo Abram. Iki uga ateges yèn minangka malaékat kapindho, nalika Pétrus makili bebarengan pangantèn wadon Kristen kang kapisan lan kang pungkasan, pelipatan kaping pindhoné Pétrus netepaké syarat kenabian tumrap sawijining pelipatan kaping pindho ing malaékat kapindho. Miturut telung seksi, angka rolas iku tali kang ngiket telung garis saka rolas pasal dadi siji, mulané nalika kita nemokaké sawijining panggambaran liya saka angka rolas ing kitab Matius, iku kudu selaras karo rolas liyane ing kitab Matius.

Rolas bab wonten ing Injil Matius, ingkang dipunwiwiti kaliyan angka simbolis sewelas lan dipunpungkasi kaliyan pasangan simbolisé, yaiku angka selikur kalih, sesarengan laras kaliyan garis reformasi saking satunggal atus sekawan dasa sekawan èwu ingkang dipunlambangaken déning rolas penggenapan Mesianik, saéngga mratélakaken satunggal “panglimpahan” kaping kalih wonten ing garisipun malaékat kaping kalih. Rolas penggenapan Mesianik, sesarengan kaliyan rolas bab punika, inggih punika “panglimpahan” saking malaékat kaping kalih, nanging manawi dipunkalikan, punika nggambaraken 144.000. Pétrus dipunlimpahaken kaping kalih, lan angka rolas ugi dipunlimpahaken kaping kalih. Panglimpahan-panglimpahan punika nggenapi panglimpahanipun Babul ambruk kaping kalih.

Bab sewelas nganti rong puluh loro makili malaékat kapindho ing Wahyu patbelas. Angka sepuluh minangka pralambang sawijining ujian, lan ujian kang kapisan saka telung ujian iku yaiku sepuluh bab pisanan ing Matius. “Sepuluh” nglambangaké sawijining ujian. Amarga Matius iku alfa tumrap omega-né Wahyu, bab siji saka salah siji kitab mau diwiwiti kanthi sawijining wahyu bab Gusti Yesus Kristus. Ing bab siji Yusuf diuji ngenani apa dhèwèké bakal pracaya marang malaékat utawa ora. Padanané yaiku Zakharia, bapak Yohanes Pembaptis, kang ora pracaya lan gagal ing ujian kang padha. Sing siji nampani lair kang lumantar pamedharing pangwasaning Allah, déné sijiné mamang.

Ing bab loro Herod wedi marang miyosé sawijining ratu anyar, lan Yusuf lan Maria mlayu menyang Mesir. Yohanes Pambaptis nggawa ujian kapisan ing bab telu, sawijining ujian kapisan kang déning Sister White dipratélakaké minangka ujian urip utawa pati, awit piyambakipun nulis bilih “those who rejected the message of John could not be benefitted by Jesus.” Malaékat kapisan punika minangka sawijining pesen panggoda kang nyeluk manungsa, kaya déné Yohanes, supaya wedi marang Gusti Allah, awit wis rawuh wektuné pangadilan Allah. Punika dipralambangaké déning Yohanes nalika piyambakipun pitaken, “who hath warned you to flee from the wrath to come?”

Banjur ing pasal papat, Gusti Yesus nindakaké pasa patang puluh dina kang pungkasané nuwuhaké telung pacoban kang béda, amarga telung pacoban mau tansah dipratélakaké ana ing piwulangé malaékat kapisan. Banjur Gusti Yesus wiwit mbangun dhasar kanthi milih para sakabaté, amarga bebarengan karo Ezra lan Nehemia dhasar Padaleman Suci katetepaké ana ing sajarah dhawuh kapisan, lan bebarengan karo kaum Millerit, dhasar iku katetepaké ana ing sajarah malaékat kapisan. Dhasar iku yaiku ucapan-ucapan kabegjan, banjur diterusaké déning mukjijat-mukjijat Panjenengané kang nuntun marang pangutusan rolas sakabat nganti pungkasan pasal sepuluh. Para sakabat rolas banjur wis mapan ana ing panggonané, lan inspirasi negesaké yèn para sakabat iku dhasaring greja Kristen. Ing pasal sewelas dhasar-dhasar mau wis rampung.

Ing bab sewelas para murid lagi ngladosi piyambak-piyambak, déné Gusti Yesus piyambak piyambakan, minangka pratandha ana pedhotan sing cetha antarané bab sepuluh lan bab sewelas. Bab siji nganti sepuluh iku sawijining piwelinging malaekat kapisan, lan iku rampung nalika rawuhipun malaekat kapindho. Malaekat kapindho ngetokaké sawijining

pamisahan, sawijining pegatan, kaya dene ing antarané wong-wong Millerit lan wong-wong Protestan. Bab sepuluh dipungkasi kanthi Gusti Yésus misah saka para murid, lan ing bab sewelas Panjenengané piyambak piyambakan.

Bab sewelas nganti rong puluh loro makili malaekat kapindho, tumuju marang bab rong puluh telu nganti rong puluh wolu, minangka garis katelu saka malaekat katelu. Mesthi wae malaekat katelu tekan ing angger-angger Minggu, yaiku sing dipralambangaké déning Paskah ing bab rong puluh enem nganti rong puluh wolu. “23” iku pralambang panebusan, lan sing kapisan saka enem bab mau makili pekabaran malaekat kapisan, déné telung bab pungkasan makili pekabaran malaekat katelu. Loro bab ing tengah (24 & 25) makili malaekat kapindho. Telung bab pungkasan ngemu “23” tenger-tenger tartamtu sing salarasaké bab “23,” minangka malaekat kapisan utawa wiwitan, lan bab rong puluh enem nganti rong puluh wolu minangka katelu, kanthi “23” tenger. Bab 23 iku malaekat kapisan, lan rong bab sawisé iku yaiku malaekat kapindho, déné telung bab pungkasan yaiku malaekat katelu.

Garis katelu ing Matius nggambarake malaékat katelu, lan iku kabagi dadi telung langkah. Bab 23 iku langkah kapisan, lan malaékat kapisan. Bab 24 lan 25 iku langkah kapindho, lan malaékat kapindho. Bab 26, 27, lan 28 iku langkah katelu lan malaékat katelu. Siji bab kanggo malaékat kapisan, loro bab kanggo malaékat kapindho, lan telu bab kanggo malaékat katelu. Sing katelu, yaiku Paskah, kang nggambarake salib, kang sabanjuré selaras karo undhang-undhang Minggu, uga digambarake déning Pentakosta.

Pentakosta iku angka 50, lan 50 iku pralambang Yobel. Ing Yobel kaandhut taun kaping patang puluh sanga, yaiku pungkasaning siklus kapitu saka pitung taun. Angka 49 ndhisiki angka 50, nanging kagandhèng kanthi langsung karo angka iku. Garis katelu ing Kitab Matius diwiwiti kanthi pasal 23, banjur diterusaké déning rong pasal (24, 25) kang yèn dijumlahaké dadi 49, pas sadurungé malaékat katelu kang makili angka 50.

Wiwitaning runtutan enem bab punika “23” lan pungkasanipun ugi “23” tenger dalan, sarta cacah ingkang kapundhut saking panambahan bab 26, kaliyan 27 lan 28 sami kaliyan “81,” ingkang dados pralambang para imam ingkang kapacak wonten ing ayat-ayat piyambak ingkang nandhani kacucuré rah punika ingkang badhé dipunginakaken déning Imam Agung Kaswargan wonten ing paladosan kaimaman agung Panjenenganipun. Awit saking punika, irah-irahan bab “81” ing *The Desire of Ages* adhedhasar Matius 28.

“Bab 81— ‘Gusti Sampun Wungu’”

“Bab iki adhedhasar ing Matius 28:2–4, 11–15.” *The Desire of Ages*, 780.

Angka “81” nglambangaké kaimaman, lan ing Imamat 8 katuduhaké pitung dina pangudusane para imam. Ing Bilangan bab 8, katuduhaké panyucèn para wong Lèwi. Ing 2 Babad, “81” imam nentang raja Uziah, lan pérangan iki kanthi langsung nyumbang marang netepaké piwulang panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu.

Nanging nalika dhèwèké wus kuwat, atiné dadi gumunggung nganti ndadèkaké karusakané dhéwé; awit dhèwèké nerak marang Pangeran Allahé, lan mlebu ing Padalemané Allah kanggo ngobong menyan ana ing misbyah menyan. Lan imam Azarya mlebu nyusul dhèwèké, lan bebarengan karo dhèwèké wolung puluh imamé Pangeran, wong-wong kang kendel prakosa; lan wong-wong mau nglawan Raja Uzia, sarta matur marang dhèwèké: “Dudu hakmu, he Uzia, kanggo ngobong menyan marang Pangeran, nanging haké para imam, para putrané Harun, kang wis kasucèkaké kanggo ngobong menyan; metua saka papan suci; awit kowé wis nerak; lan iku ora bakal dadi pakurmatan kanggo kowé saka Pangeran Allah.”

Banjur Uzia nepsu, lan ana padupan ing tangane arep ngobong dupa; lan nalika isih nepsu marang para imam, lara kusta iku banjur metu ana ing bathuke ana ing ngarepe para imam, ing padalemané Pangéran, saka sacedhaké mesbèh dupa. Lan Azarya, imam agung, bebarengan karo para imam kabèh, mandeng marang dhèwèké, lah panjenengané kena kusta ana ing bathuke, lan wong-wong mau banjur ngusir dhèwèké metu saka kono; malah dhèwèké dhéwé uga enggal-enggal metu, amarga Pangéran wus nggebag dhèwèké. Lan Sang Prabu Uzia nandhang kusta nganti tekan dina pejahé, lan manggon ing dalem kapisah, awit panjenengané kena kusta; amarga panjenengané katundhung saka padalemané Pangéran; lan Yotam, putrané, nguwasani kratoné raja, ngadili bangsa ing nagara iku. 2 Babad 26:16–21.

Wolu puluh siji minangka sawijining pralambang kagandhèngaké karo para imam sing nentang upayané Uzia kanggo nyaosaké kurban ing pasucèn. Struktur kenabian ing pérangan bab Uzia selaras karo struktur kenabian ing Daniel sewelas ayat sewelas lan rolas. Kaloro pérangan kasebut padha-padha nandhakake sawijining ratu kidul, kang atiné kaangkat amarga kamenangan-kamenangan militèr, lan mligi kamenangan sing mentas tumrap sawijining ratu lor. Nalika ayat sewelas saka Daniel sewelas kalakon déning Ptolemaios ing paprangan Raphia, dhèwèké, kaya déné Uzia, ngupaya nyaosaké kurban ing pasucèn ing Yérusalèm, nanging ditentang déning para imam. Baris demi baris, loro seksi kasebut nandhakake perang Ukraina sing meh rampung.

Bab wolung puluh siji saka **The Desire of Ages** dhedhasar Matius 28, lan nedahaké Kristus munggah swarga kanggo miwiti pakaryanipun minangka Imam Agung ing Swarga.

Saiki, inti saka prakara-prakara kang wus kita rembag iku mangkene: kita duwe Imam Agung kang kaya mangkono, kang lenggah ana ing sisih tengen dhamparing Kaagungan ana ing swarga. Ibrani 8:1.

Cacah “81” iku minangka pralambang para imam, lan pasal 26, 27, 28; undhakan katelu saka garis katelu ing Matius gunggungé dadi 81. Undhakan kapindho gunggungé dadi 49 lan undhakan kapisan yaiku 23. Wolung puluh siji nglambangake 80 imam lan siji imam agung ing paseksen babagan Uzia. Ing tataran iki, 80 imam iku manungsa, lan imam agung iku Ilahi. 81 nglambangake gandhèngané Keilahian karo kamanungsan. Angka siji ing cacah wolung puluh siji nglambangake Keilahian.

Angka siji ing angka sewelas nglambangaké kamanungsan lan uga Kadéwan. Angka siji ing angka selikur nglambangaké Kadéwan, lan rong puluh nglambangaké kamanungsan. Gabungan loro lan siji iku bisa katitik ing para murid ing dalan menyang Emaus.

Gabungan telu lan siji iku kamanungsan lan Kaallahan, kaya dene kawewakili déning pawon genié Shadrach, Meshach, lan Abednego.

Gabungan patang lan siji iku nedahaké manawa perpaduan antara Keallahan lan kamanungsan kalaksanaan ing generasi kaping papat.

Gabungan lima lan siji iku ngenali limang prawan sing ngenteni pangantèn lanang.

Gabungan enem lan siji nggambarake sesambungan manungsa karo Sabat dina kapitu, kang Pangerané yaiku Kaallahan. Cacah “enem” minangka pralambang manungsa, lan siji iku Kristus.

Gabungan pitu lan siji punika nglambangaken transisi gréja kaping pitu, Laodikia, mlebet dhateng pengalaman Filadelfia.

81 punika lambang para imam lan gegayutanipun kaliyan Imam Agung.

Kombinasi sanga lan siji nandhakaké kasampurnan. Kandhutan punika sangang wulan. Ana 9 turun-temurun tumuju marang Nuh, lan sangang turun-temurun sawisé punika tumuju marang prejanjian. Gusti Yesus masrahaké Roh ing jam kaping sanga. Kombinasi sanga lan siji punika nandhakaké pamarampunganing pakaryan panyegelan umat kagungané.

Ing konteks iki, angka siji iku pamedharan gabunganing kamanungsan lan Kaallahan; angka loro iku Guru Ilahi, sing mulang kamanungsan. Angka telu iku pekabarané malaékat telu, yaiku pekabaran sing diwulangaké marang wong-wong mau ing angka loro. Angka papat nandhakaké generasi kaping papat, mangkono uga nandhakaké sajarah kenabian nalika limang prawan wicaksana kawedharaké, lan kaanyaraké manèh kaya sing dilambangaké déning dina kaping neming penciptaan. Banjur langkah kapitu nandhakaké transisi marang Philadelphia lan enigmane angka woluh kang asalé saka angka pitu. Ing wektu iku prajanjian kasampurnakaké lan imamat “81” kaangkat kanggo ngrampungaké pakaryan sing dilambangaké déning angka sanga. Ing saben langkah, angka siji iku Singa saka taler Yehuda, kang uga Palmoni, Sang Pangerang Cacah ingkang Ajaib. 81 iku pralambang para imam. Palmoni nitahaké sakehing angka.

Cacah sewelas nggambarake setengah saka rong puluh loro, lan loro-loroné padha nggambarake pamedhange kaallahan karo kamanungsan. Ing sawijining artikel anyar, aku nyakup rong pratelan sing ngrembug wiwitan lan pungkasan.

Pratelan kang kapisan negesake bilih nalika Ellen White nampi wahyu-wahyu kapisané bab pasucèn, piyambakipun dipunparingi pitedah bilih dhawuh Sabat madhang langkung padhang tinimbang dhawuh-dhawuh sanèsipun. Piyambakipun ugi dipunparingi pitedah bilih ing dinten-dinten pungkasan “doktrin inkarnasi” dipunsirami cahya lembut. Sabat punika dados pepadhang ing wiwitan ingkang nggambaraken doktrin inkarnasi ing wekasan.

Panyawijining Kadewan kaliyan kamanungsan punika doktrin inkarnasi, awit punika doktrin bab Sang Kristus ingkang ngagem daging kamanungsan dhateng Sariranipun piyambak, lan kanthi mekaten maringi tuladha bilih Kadewan ingkang kasawijèkaken kaliyan kamanungsan boten damel dosa.

Sewelas ditambah sewelas padha karo rong puluh loro, lan angka sewelas miwiti saben garis prajanjian kang dumadi saka rolas bab, lan saben-sabéné pungkasané ana ing angka rong puluh loro. Bab-bab sewelas lan ayat-ayat sewelas ing sajroning Kitab Suci makili pratandha-pratandha dalam tumrap wong satus patang puluh papat ewu.

2014

Perang Ukraina wiwit ing taun 2014, lan iku minangka garis njaba saka jaman panyegelané wong satus patang puluh papat ewu.

Lan ratu ing sisih kidul bakal kagugah déning nesu, lan bakal metu perang nglawan dheweke, yaiku nglawan ratu ing sisih lor; lan dheweke bakal nglumpukaké wong akèh kang gedhé; nanging wong akèh mau bakal kasrahaké marang tangane. Daniel 11:11.

18 Juli 2020

Panguciwane kang kapisan yaiku panundhané Gusti Yesus tindak kanggo nangèkaké Lazarus, mukjijat puncak lan segelipun Allah. Gusti Yesus ngentosi patang dina sadèrèngipun miyosaken Lazarus saka pati. Ayat wonten ing Yohanes punika nedahaken ingkang pungkasan saking pitu mukjijat ingkang kanthi langsung dipunwastani wonten ing Injil Yohanes. Inkang kapisan yaiku ngowahi toya dados anggur. Kathah pepadhang wonten ing pangraos bab pitu mukjijat ingkang ngancik puncakipun wonten ing Yohanes 11:11, lan para ahli teologi sami sarujuk bilih wonten namung pitu mukjijat wonten ing Yohanes, adhedhasar bilih mukjijat-mukjijat punika kanthi langsung dipunwastani. Awit saking punika, para ahli teologi boten nglebetaken wungunipun Kristus minangka pratandha kaping wolu, nanging punika satemenipun mukjijat, lan wungunipun Panjenenganipun punika pratandhaing prejanjian, mila wungunipun wonten ing kitab Yohanes punika mukjijat kaping wolu, inggih punika saking pitu mau, awit saben satunggal saking pitu mukjijat sadèrèngipun kalampahan lumantar daya wungunipun Panjenenganipun.

Panjenengané ngandika mangkéné; lan sawisé kuwi Panjenengané ngandika marang wong-wong mau, Lazarus, kanca kita, lagi turu; nanging Aku lunga, supaya Aku tangèkaké dhèwèké saka turu. Yokanan 11:11.

Juli, 2023

Ing sasi Juli 2023, swara ing ara-ara samun wiwit nguwahaké sawijining pesen kang ngandhut Rohing urip.

Lan sawisé telung dina setengah, Rohing urip saka Gusti Allah lumebu ing wong loro mau, banjur padha ngadeg ing sikilé; lan rasa wedi kang gedhé tumiba marang

wong-wong kang ndeleng wong loro mau. Wahyu 11:11.

Yokanan miyos wolung dina sadurungé hukum Minggu, awit ing hukum Minggu iku bapaké, Zakharia, ngandika. Asmané Yokanan digantos saka Zakharia dados Yokanan ing wektu hukum Minggu, nalika owahing asmané iku nandhakaké sesambetan prajanjian. Lairé iku minangka pralambang tumrap patangené wong-wong sing dipatèni ana ing dalan-dalan ing tanggal 18 Juli 2020.

Satemené Aku pitutur marang kowé, ana ing antarané wong-wong kang lair saka wong wadon, durung tau ana kang muncul luwih agung tinimbang Yohanes Pembaptis; nanging wong kang paling asor ana ing Kratoning Swarga iku luwih agung tinimbang dhèwèké. Matius 11:11.

2024

Yesaya ngenali panglumpuking kaping pindho kang kawujud ing taun 1849. Panglumpuking kaping pindho iku diwiwiti ing Juli 2023, lan rampung nalika umaté Allah kasêgel.

Lan ing dina iku bakal kelakon, manawa Pangéran bakal ngulurkaké asta-Né manèh kaping pindho kanggo ngrebut bali turahaning umaté, kang isih kari, saka Asyur, lan saka Mesir, lan saka Pathros, lan saka Kusy, lan saka Elam, lan saka Sinear, lan saka Hamat, lan saka pulo-pulo ing sagara. Yesaya 11:11.

Sakdurungé Undhang-undhang Minggu kasebut ditetepaké

Gusti Yesus nembe ngrampungaké mlebet kanthi kamulyan, mula maringi pratandha tumrap transisi saka Pambengok Wengi Têngah menyang angger-angger dina Minggu; Panjenengané ngasta rolas murid bebarengan karo Panjenengané, amarga wong-wong mau wis kapilih sadurungé angger-angger dina Minggu.

Gusti Yésus lumebet menyang Yérusalèm lan menyang Padalemané Allah; lan sawisé Panjenengané nitèni samubarang kabèh ing sakubengé, amarga wayah wus soré, Panjenengané banjur tindak metu menyang Bètania bebarengan karo rolas murid iku. Markus 11:11.

Nalika pameteraian wis kalaksanakake marang satus patang puluh papat ewu, pas sadurungé angger-angger dina Minggu, panyawijining Bojone Kaallahan karo garwané kamanungsan wis rampung, lan kaloroné dadi siji kanggo ing salawas-lawasé, awit pangruwating dosa wis rampung.

Nanging mangkono, ing Gusti, wong lanang ora tanpa wong wadon, lan wong wadon uga ora tanpa wong lanang. 1 Korinta 11:11.

Lair mukjijatipun Sarah, satunggaling kalairan ingkang sampun suwe kalantur wiwit pambrontakan taun 1863, kalampahan nalika wanita ing Wahyu rolas nglairaken anak kembar. Putra kapisan miyos nalika Panguwuh Tengah Wengi, lan putra kapindho nalika angger-angger Minggu. Anak ingkang miyos kapindho punika gadhah benang kirmizi,

ingkang nglambangaken tandha Rahab wonten ing Yerikho.

Sarèh déning pracaya uga nampa kakuwatan kanggo ngandhut turun, lan miyosaké anak nalika wis ngliwati umuré, amarga dhèwèké nganggep Panjenengané kang wus janji iku satuhu setya. Ibrani 11:11.

Hukum Minggu kanggo Laodikia

Yeremia ngenali paukuman tumrap pasamuwan Advent Dina Kapitu Laodikia.

Mulane mangkene pangandikané Pangéran: Lah, Ingsun bakal nekakaké bilai marang wong-wong iku, kang ora bakal bisa dioncati déning wong-wong mau; lan sanadyan padha sesambat marang Ingsun, Ingsun ora bakal mirengaké wong-wong mau. Yeremia 11:11.

Yéhèzkiel sarujuk karo paukumané Yeremia tumrap Adventisme.

Kutha iki ora bakal dadi panci kanggo kowe, lan kowe ora bakal dadi daging ing satengahé; nanging Aku bakal ngadili kowe ana ing tapel wates Israèl. Ezekiel 11:11.

Liwatipun Israèl kuna minangka umat prajanjianipun Allah nyakup tumindakipun Allah nuwuhaké rasa cemburu ing umat prajanjian ingkang kapungkur awit saking punapa ingkang sampun dipunbucal déning piyambakipun. Punika kaulang malih tumrap Adventisme nalika wonten ukum Minggu.

Mulané aku banjur kandha, apa wong-wong mau kesandhung supaya padha tiba? Mokal! Nanging malah lumantar kasandhungé wong-wong mau kawilujengan wis tumeka marang para bangsa liya, supaya wong-wong mau kaprabawan ing meri. Rum 11:11.

Adventisme, adhedhasar pakaryan William Miller, kang padha ditampik déning wong-wong mau, isih dadi gerakan sing mbangun Padaleman Suci; nanging kaya Suléman, kang uga mbangun Padaleman Suci, wong-wong mau wis nglanggar prejanjian, lan karajané bakal kapundhut saka wong-wong mau, lan dipasrahaké marang sawijining bangsa kang bakal ngreksa pakebonané Allah miturut pituduhé Panjenengané.

Mulané Pangéran ngandika marang Suléman, “Awit saka iki kang wis koklakoni, lan kowé ora netepi prejanjian-Ku lan pranatan-pranatan-Ku, kang wus Dakkandhakaké marang kowé, temenan Aku bakal nyuwèk karajan iku saka kowé, lan bakal Dakparingaké marang baturmu.” 1 Raja-raja 11:11.

Hukum Minggu kanggo Filadelfia

Nalika angger-angger Minggu ditetepake, pasamuwan sing menang kasil dipapanake ing tanahe dhewe, miturut para nabi, lan tanah iku sawijining tanah kang kebak lubèr-lubèr kanthi piwulang udan pungkasan. Yerikho dibangun maneh ing taun 1863, lan nalika angger-angger Minggu, Yerikho ambruk.

Nanging tanah kang sira tuju kanggo didarbeni iku tanah pegunungan lan lembah, lan ngombé banyu saka udané swarga. Pangandharing Torèt 11:11.

Sawijining kutha iku sawijining karajan, lan pasamuwan kang menang nglambangaké karajané kamulyan Kristus. Karajané pasamuwan kang menang iku diwiwiti nalika hukum Minggu, nalika pasamuwan kagungané Panjenengané kaangkat lan kaluhuraké ngungkuli sakehing gunung lan punthuk.

Marga saka berkahé wong-wong sing jejeg, kutha dadi kaluhuran; nanging dirubuhaké déning tutuké wong duraka. Wulang Bebasan 11:11.

Ing jam kaping sanga malaékat rawuh marang Kornelius, mréntahaké supaya dhèwèké ngutus wong nimbali Pétrus; kanthi mangkono nedahaké wektu nalika Injil lumebu marang para bangsa liya ing wektu angger-angger Minggu. Nalika Pétrus diparingi dhawuh déning Allah supaya lunga, iku dumadi sajroning konteks sawijining wahyu bab mangan kéwan-kéwan najis. Iki kaleksanan ing wektu angger-angger Minggu. Jam kaping sanga iku selaras karo jam kaping sanga nalika Kristus séda. Jam kaping sanga nggambaraké pungkasané sawijining mangsa sing diwiwiti ing jam kaping telu, nalika Yésus kasalib, banjur séda nem jam sawisé iku. Iki mangsa sing padha karo kang dialami déning Pétrus, sing ana ing kamar ndhuwur ing jam kaping telu, banjur ana ing Padalemané Allah ing jam kaping sanga. Sawijining jam kaping sanga rampung ing séda Kristus; jam kaping sanga sabanjuré Pétrus ana ing Padalemané Allah martakaké pesen Yoèl. Sedané Kristus mungkasi sesambungan prajanjian karo Israèl, lan mbukak lawang tumrap para bangsa liya, kang diwakili déning Kornelius.

Lan lah, sanalika iku uga ana wong telu wis padha rawuh ing omah panggonanku, dikongkon saka Kaisarea marani aku. Kisah Para Rasul 11:11.

Kéwan-kéwan mau bakal dadi barang nistha tumrap kowé; kowé aja mangan dagingé, lan bangkéné kudu kokanggep nistha. Leviticus 11:11.

Kita badhé nglajengaken pasinaon punika wonten ing artikel salajengipun.

“Aku ngimpi manawa Allah, lumantar astanipun ingkang boten katingal, ngutus dhateng kula satunggaling pethi alit ingkang kaolah kanthi endah, dawanipun kirang langkung sepuluh inci lan ambanipun nem inci persegi, kagawé saking kayu eboni lan mutiara ingkang dipasang kanthi endah. Ing pethi punika wonten satunggaling kunci ingkang kagandhèng. Sanalika kula mundhut kunci punika lan mbikak pethinipun, nalika punika, kanthi gumun lan kaget, kula manggih bilih pethi punika kebak kanthi sadaya warni lan ukuran permata, inten, watu aji, sarta dhuwit receh emas lan salaka saking saben ukuran lan rega, kasusun kanthi endah wonten ing papanipun piyambak-piyambak ing pethi punika; lan kanthi susunan makaten, sadaya punika mantulaken pepadhang lan kamulyan ingkang namung saged dipadhakaken kaliyan srengéngé. ...”

“Aku nyawang menyang peti mau, nanging mripatku kepadhangan merga saka pandelengan iku. Padha sumunar kanthi kamulyan ping sapuluh ngluwihi kamulyané sing kapungkur. Aku ngira menawa barang-barang mau wis digosok ana ing wedhi déning sikilé wong-wong duraka sing wis nyebarake lan ngidak-idak mau ing lebu. Kabeh iku katata kanthi endah ana ing njero peti, saben-saben ana ing panggonané dhéwé, tanpa katon tandha-tandha rekasané wong sing wis nglebokaké mau ing kono. Aku sesambat merga saka kabungahan sing banget, lan sesambat iku nggugah aku.”
Early Writings, 81–83.

“Panjenengan ndadèkaké rawuhipun Gusti kakehan dipunadohaké. Kawula nyumurupi bilih udan pungkasan badhé tumeka kados [sacepetipun] sesambat ing tengah wengi, lan kanthi kakuwatan ping sapuluh langkung ageng.” Spalding and Magan, 5.

Lan ing samubarang prakara kawicaksanan lan pangerten, kang dipriksani raja marang wong-wong mau, panjenengane manggihaké yèn wong-wong mau kaping sapuluh luwih becik tinimbang sakèhé para juru tenung lan para nujum kang ana ing salumahing karajané. Daniel 1:18–20.